

κλειον τοὺς ὀφθαλμούς. Ὅταν ἐτόλμησα νὰ τοῦ ἀνοίξω ἐπάτου ἦδη τὸ ἔδαφος.

— Που εἴμεθα, κύριε;

— Εἰς τὴν ἐκβλήν τοῦ Τῆλ—Κιάγγ, ὅν ἡμεῖς καλεῖτε Τίγγιν. Ἴδου οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ πλοιαρίον μου εἰσελθε, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν εἰς Καντῶν θέλω σὲ διδάξει, ὅτι πρέπει νὰ ἤξυρξῃς.

Τὸ πλοιαρίον φέρον ἰστίον ἐκ ψιάθου, ὅπερ συνέταλλον καὶ ἀνέπτυσσον δίκην ἀνεμιστηρίου, ἐπλεε παρόχιον. Τὸ πρὸς τὴν πύρραν αὐτοῦ μέρος ἦτο προσδιορισμένον διὰ τοὺς ὑψηλότητας, οἷτινες μᾶς ἐβόηθησαν εἰς τὴν ἐπιβίβασιν, αἱ ναῦται κατεῖχον τὴν πρύμνην, ἢ ἐν τῷ μέσῳ σκηνῆ, ὅπου ἡμεῖς ἐκαθήσαμεν ἦτο ἡ συνήθης θέσις τοῦ Κυρίου.

Κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς ἤμην μεγάλως ἀπησχολημένος θεωρῶν τὰς δυσκινήτους γὰμ—παάν, (εἶδος Σινικῶν πλοιαρίων) τοὺς ἑσάρεις (εἶδος πλοιαρίων) ἔχοντας σχῆμα ἰχθύος καὶ φέροντας εἰς τὴν πύρραν δύο μεγάλους ὀφθαλμούς ἐζωγραφισμένους, ὡς τὸν ἐξιδὸν μεγάλην προσοχὴν εἰς τοὺς συνεχεῖς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐκτερον τὴν τόχην τῶν δυστυχῶν Σινῶν οἷτινες ἐρουοῦσκον τὸ πλοιαρίον μας, καὶ τῶν ὁποίων τὸν ζῆλον διερέθιζεν ὁ ἐπιστάτης διὰ τῆς μάστιγος. Περιέφερον τὰ βλέμματά μου ἐπὶ πεδιαθῶν κελῶς καλλιεργημένων, διατεμνομένων ἀπὸ μικρῶν χωρίων καὶ τερπνὰς ὀσείας, αἷτινες ἐξετινόντο κατὰ μῆκας, περιστρεφόμεναι εἰς τὸν ὀρίζοντα ὑπὸ τῶν κυανῶν χρυσῶν τῶν ὀρέων.

Πολλὰκι ὁ Μανδαρίνος μὲ ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς μελέτας μου, καὶ ἐνόησα ἐκ τῶν λόγων του ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συνομοσίας ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους, οὗτινος οἱ ὑπουργοὶ ὡς συνεταῖροι τοῦ Μανδαρίνου εἶχον πέμψει αὐτὸν τὴν πρῶταν εἰς ἀναζήτησίν μου, καὶ ὅτι ὄφειλον εἰς τὴν πρώτην ἐπιγεννησομένην σελήνην νὰ γραῖζω τὸν αὐτοκρατορικὸν αὐλακα καὶ νὰ ἐγκατασταθῶ εἰς τὸ Τσοῦ—Κίγγ—Τσίγγ, ὅπερ ἐστὶ τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Ἡεραμεικοῦ εἰς Πειῖνον. Ἐν τοῦτοις ὄφειλον μέχρως ἐκείνης τῆς στιγμῆς νὰ διατηρῶ μεγάλην ἐχμύθειαν καὶ νὰ διδασθῶ τῆς θρησκείας τοῦ Κόγγ—Φου—Τσοῦ.— Ἐπερουόμεθα εἰς Καντῶν ἀγνώριστοι. Πραγματικῶς ὁ Μανδαρίνος μου μὲ ἠγάγετε νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ σκηνὴ τοῦ πλοιαρίου μου δὲν ἔφερεν ἐπιτεθειμένον τὸ διπλοῦν σκιάδιον, τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ βαθμοῦ του. Εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἐμέλλομεν νὰ περιμεύωμεν τὰς ἐχθίσαις καὶ εἰδήσεις τῶν φίλων μου.

Ἡ συνομιλία αὕτη διήρκεσε μέχρι τῆς προκυμαίσεως τῆς Καντῶν. Διήλθον κατεσκευασμένως τὸ ἄνω μέρος τῆς πόλεως ταύτης, τὸ ὁποῖον διατάζει κατὰ τι πρὸς τὰς χώρας τῆς Γαλλίας. Ἐνταῦθα διακένωσιν αἱ ἐταιρικαὶ τῶν Ἀγγλῶν, Πορτογάλλων, Ὀλλανδῶν καὶ τὰ ἐμπορικὰ αὐτῶν Καταστήματα. Διερχόμενος ὁδοῦς τινος τῆς Σινικῆς πόλεως, ἔστρεπον πρὸς τὰ ὀπίσω τοὺς ὀφθαλμούς μου· τοσοῦτον μὲ κατέθελε γέλαμα πρωτοφανές δι' ἐμὲ, ἐργαστήρια δηλ. μὲ φανταστικὰς παραστάσεις, ἀλλοῦ πλουσίως ἐζωγραφισμένοι, καὶ φουσιωγυμμάται τοῦν διαβατῶν. Ὁ Ἀδγγ—Τί, οὕτως ὡ ἀμύξατο ὁ Μανδαρίνος μου, ἐστάθη ἐνώπιον

οἰκίας διακρινομένης τῶν ἄλλων ἀπὸ δύο ἰστούς, θεμιμένους εἰς τὴν θύραν, ἐφ' ὧν ἐκυματίζον μεγάλα σηματὰ.

— Εἰσελθε, μοι εἶπεν ἀνοίγων τὴν θύραν, εὐρίσκει παρὰ τῷ Χάρ—Γιού, Μανδαρίνω τῶν λευκῶν κομβίων, ἐνός τῶν ἡμετέρων.

Εἰς δούλος ἐπαρουσιάσθη μᾶς ὠδήγησε νὰ διέλθωμεν πολλοὺς θαλάμους, ὧν οἱ τοῖχοι κεκαλυμμένοι Σινικὰς ἐπιγραφὰς, ἦσαν ἐκ πορσελάνης, καὶ μᾶς ἀγαγεν εἰς ἀλθουσαν ἐστίασεως. Ἡ σκηνὴ ἀπρητίσθη ἀπὸ μακρῶν τράπεζων, περικυκλωμένην ὑπὸ καθήκοντων ἐκ Βαμβοῦ. Ἦτο φαίνεται ἡ ὥρα τοῦ γεύματος. Ὁ Χάρ—Γιού ἠγέρθη τῆς τραπέζης, καὶ ἔειπεν Ἀγγ—Τί μὲ παρουσίασεν ὡς τὸν μέλλοντα Καίσαρ ὁ Μανδαρίνος τῶν λευκῶν κομβίων μοι παρεχώρησεν τὴν θέσιν του, θέσιν τῆς τιμῆς, ἐξαιτούμενος τὸ εὐνοίαν τοῦ νὰ μὲ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχον προσοικειωθῆ μὲ τὴν χεῖρὸν τῶν μικρῶν βράδων, ὅπερ πολλὴν μοι παρεῖχε τὴν ἀδελφότητα πρὸς τὸ τρώγειν, καὶ ἐπειδὴ ἀφ' ἑτέρου ἠδ' ἀρνηθῆ τὸ ἐκ βατραχίων μαγείρευμα, καὶ ἄλλα ἄλλα ἀρραγῆτὰ, ὁ Ἀδγγ—Τί ἐπρότεινεν εἰς τὸν ξενιζόντα νὰ μὲ ἀποστείλῃ νὰ γευματίσω παρὰ τοῖς Ἑυρωπαίοις.

Ὁ Χάρ—Γιού σκεφθεὶς στιγμὰς τινὰς καὶ ἐβλέπων προφανῶς ὁ δὲν ἀποποι, ἔθετεν ὑπὸ τῆς ταγᾶς μου ὑπηρετῆν ὅστις ὄφειλεν τὸ ἐσπέραις νὰ δδῆγησῃ πάλιν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Μανδαρίνου.

Βραδύτερον τότε ἐπερουέμην ἐξισταζῶν λεπτομερῶς τὰ ἐργαστήρια μὲ τὰς σηματοπολιέτους προσημασιζόντα πλοῖα ἐν τελευτῇ, καὶ παρατηρῶν μετὰ τὸ δαλώδους περιεργείας γυναικῆς τινος ἐκ τοῦ ἡμετέρου οὐχὶ συνεχῶς ἀπύκτων. Σπανίως ἐβλεπον γυναικῆς ταξέως ὑψηλοτέρας, ἐξ οὗ ἐσυμπέρανον ὅτι ἐγκατακλείεις διὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἦτο ἐντελέτῃ ἀπηρχολούμην ἐνίοτε θεωρῶν τὰ δι' ἰστίον κινούμενα ἄτροχα φορεῖα, αἷτινα, οὐρίου πνεύματος τοῦ ἀνέμου ἐλάμβανον ταχύτητα ἐκτακτον. Κατὰ τὴν ἐξόδον τῆς Σινικῆς πόλεως, ἐμποδίσθη ὑπὸ στρατιωτικῶν αἰετῶν ἐκπαιθῶν ἐνώπιον τῆς σωματοφυλακῆς τῶν Ἑυρωπαίων οὐκ ἀνιάκων ὡς ὄπλον, καὶ ἐπὶ τῆς ἐξ οἰσούσεως τῶν ἦτο ἐζωγραφισμένη τρομακτικὴ κεραλλή, ἔβρα Μέδουσα, ἣν ἤθελεν ἀπαρνηθῆ ὡς ἔργον τοῦ ὁ ἔργατος μαθητῆς τῆς ζωγραφικῆς. Ὁ ὑπὸ τοῖς εἶπε λέξιν τινά, καὶ οὕτως μὲ ἀρῆσαν νὰ διελθῶμεν. Ἐπειτα ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ πεζοὶ οὗτοι ἔφερον ὄνομα Τίγγεις, πολλὰ λογικῶς ἐξαχθῆν ἐκ τῆς ἡμετέρας τῶν, συνισταμένης ἐξ ὑφάσματος κίτρου βράδωτοῦ μὲ πλατείας ταινίας μελαίνης ἢ ἐρυθρᾶς.

Τέλος ἀρίχθη εἰς τὸ Ἀγγλικὸν καταστήμα ὄρεξιν θηρίου. — Πλησιάσατε φίλοι, παρέχοντες ὄλην ὑμῶν τὴν προσοχὴν. Ἐνταῦθα ἀρχεται τὸ ἡμερικὸν τῆς περιηγήσεώς μου μέρος.

Αἱ θύραι τοῦ καταστήματος ἠνοίγοντο ἐπὶ προκυμαίας ὑπὸ δὲ τοὺς θόλους τῶν ἀδιακόπων πῆρξι κινήσεις ἀμαξῶν, ἀνθρώπων κομιζόντων ἡματὰ καὶ πραγματείας παντοδαπὰς. Ἡκολούθησα δδῆθόν μου ἐν τῷ μέσῳ μακρᾶς συστογίας οἰκῶν ὄλων θρηθουσῶν ἀπὸ γραφεῖα πλήρη ὑπαλλήλων.